

וכן רשות לעיין במיסמכים רשמיים הקשורים ברשעה.

אחרי כך התפטר הראל מתפקידו, תוך הסחת האשמות קשות בפני אשכול. איסור פירסום. הרמו הראשון, שחל עוד שינוי, ניתן לו כאשר ביקש לראות מיסמכים נוספים, ולראיין בעלי תפקידים הקשורים בפרשת אייכמן. הוא נתקל בסכבת ולבסוף בסירוב מוחלט לבקשתו.

הוא ויתר על החומר הנוסף, סיים את ספרו, והגישו לאישור הצנזורה. אולם כמיוון שספר מסוג זה מחייב שיקול מיוחד — התאריך הטיפולי, עד שהממשלה תוכל לחוות את דעתה. אחרי שהות ארוכה, ניתן להראל אישור — שנראה לו סופי — ואז העביר את העתקי כתב-היד למשרדים השונים.

האישור לא היה סופי: אחד השרים עירער

סערון והכנים המאומצים בעוד שנה: נכד מאומץ

עליו. בא דיון מחודש, בפורום ממשלתי מלא, ואז התקבלה החלטה חדשה: לאסור את הפירסום.

הממשלה עשתה זאת, כשבידה קלף חזק: סעיף 27 לחוק לתיקון דיני נעושים, ביטחון המדינה, שנועד לפני שנה בדיוק בכנסת. סעיף זה מחייב כל פקיד ציבור לשמור לגבי כל דבר שגודע לו בעיקבות עבודתו.

דרכי אדם

איך לישב את

אורי יהודה

אליהו סערון, "האיש הנורא מאבן יהודה", היה עיף. הוא מהר הביתה, לכן לא עזר לשני הסרמפיסטים. רק כעבור 300 מטר נכדו רחמי, והוא אותה להם לרוץ.

היו אלה שני מתנדבים מחו"ל, שביקשו להגיע לגמל-העופה לוד. "אין לנו עוה מה לעשות בארץ", הכריזו, "אנחנו רוצים לראות את היצאה מהמדינה".

הם הציגו את עצמם: תמר (19), אמריקאית; ודוד (23) מהולנד. הסוכנות שיכנה אותנו במעון למתנדבים, אבל דורשת 70 לירות לחודש. אין לנו 70 לירות, גאנחה. סערון ראה לפניו אתגר ציוני. הוא רק רצה לזעזע את המדינה. "לא איכפת לי אם אתם לא יהודים", הסביר, "אבל אם אתם יהודים — אעזור לכם להתחתן ול'הסתדר'".

כל האנשים החשובים. היה לו תנאי נוסף: שהשניים יסכימו להתיישב באורי יהודה. במקום לנסוע ללוד, נסעו לעיירה, של סערון, תרבו, והודיעו שהמקום מוצא חן בעיניהם. מיד הודיע סערון שהוא מאמץ אותם כבניו, הכניסם לגור יחד עם ארבעת ילדיו, בדירתו המרוחקת, וניגש לסדר את העניינים.

הוא השיג עבורם מהסוכנות שני חדרים, מצא עבורה לבחור, כצורף, אחרי כך הכניס סערון את הבחורה לאולפן והבטיח לה מקום עבודה כמורה לאנגלית באורי יהודה. לאחר שתסיים את לימודיה, ביום רביעי ש' עבר נערכה החתונה — באורי יהודה, כמובן. כל עוד ימשיכו השניים לגור באורי יהודה, לא יהיה להם מה לדאוג. כימעת כל האנשים החשובים של העיירה היו בחתונתם. הכתור בה הופקדו לשמירה בידו מנהל סניף בנק דיסקונט, ואחד העדים היה מפקד תחנת המשטרה במקום. ואם נעדר מישו מהנכב' דים, הוא בודא יהיה נוכח בחגיגה. סערון הבטיח לערוך בעוד שנה, כאשר בניו ה' מאומצים יגישו לו נכד מאומץ.

רומיאו ויוליה מתחתנים

עדנה גורן (26) חשבה שזה לא יקרה לה כבר לעולם. בגיל צעיר היא היתה נשואה לגורן תימני, ממנו יש לה ילד בן 7, התגרשה ממנו, והכירה את מוריס קלוצמן, בנו של בעל בית-החרושת לסכיני-גילוח, "אוקבה".

הם התאהבו זה בזה, החליטו להתחתן, ואז התברר שהאבא מסרב לתת הסכמתו לנשואין הללו, כיוון שעדנה היתה תימנית, ובנו לא. "על גופתי המתה", הוא אמר להם. אמר, ולא ידע מה אמר.

במשך שנים הם נפגשו זה עם זה בחשאי, בלי ידיעת האב, וקיוו יחד שיבוא יום והוא ישנה את החלטתו.

לא מזמן נפטר האב, והבן הפך ליורש היחיד של בית-החרושת, ואחראי בלעדי להחלטותיו הפרטיות. לאחר שנסתיימו ימיה האבל ועבר זמן, החליט זוג-הנאהבים להינשא.

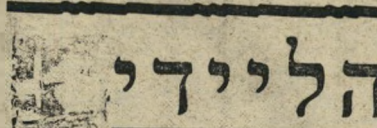
בשבוע שעבר הם נרשמו לנשואין ותחתונה תתקיים בטקס חגיגי. אבל על ירח-הדבש הם כנראה יוותרו, משום שהם כבר ערכו אותו לפני החתונה, על-פני כל יבשת אירופה.

חתונה

מרקדת

להקת בת שבע מתחתנת. בנעוריה ובי זקניה. ובת-שבע דהירוטשילד, שהיא מומחית לעניין, חונכת את כל אחת מה חתונות הללו בכבוד גדול ובעם רב.

אחרי הרקדן דני בינשטוק, שהתחתן עם השחקנית ז'רמן אוניקובסקי, נערכה חתונתו של משה אפרתי עם הרקדנית אכילה פז. בת-שבע הביאה להם מתנה מחנות-התכשיטים בת-שבע, השייכת לה גם, ועכשיו אחרון-אחרון חביב מתחתן אחר כך-ידוד עם היונה הודם, הסוליסט

הלידי שמעונה רוזנרס הגיעה ארצה, לדירה המלכותית של מלון שרתון. היא מרגישה מצוין, טנק יו. היא רק לא יודעת מה לעשות עם נני, המספלת של גאנחה לי רוזנרס, בתה הקטנה, בת ארבעת החודשים, כי ננה בשום אופן לא רוצה ללבוש את החלבושת הרשמית של המספ' לות בלונדון. כמה שהיא לא ציוותה עליה ולא התחננה בפניה. גאנחה בשום אופן לא רוצה.

או היא פנתה לבעלה ואמרה לו פליז דארלינג, תגיד לה שהיא לא יכולה לעבוד ככה, איוו צורה יש לזה. מה יגידו האני שים. אבל המיליונר הצעיר ענה לה שה לא מעניין אותו. "נתתי לך מספלת, את השאר תסדרי בעצמך". והיא פשוט לא יר דעת מה לעשות, ונוסף לזה עכשיו רוצה נני להשתוף. לא איכפת לה, לגברת רוז ורט, להיפך, היא תהיה גאה מאוד להציג

טית היפהפיה של הרקדנית מרתה גראהאם.

היא בת שלושים וחמש, ואמא לשתי בנות. מה שלא מפריע לה להיראות נפלא. ארבע שנים היא כבר חיה עם אהוד, ועכשיו, לאחר פסח, הם החליטו להתחתן. בחתונה תשתתף כל הלחקה. והאמא הרז חזית שלה בת-שבע, ותהיה בה הרבה שמחה והרבה ריקודים.

הנאהבות

והנעימות

בהתחלה האשימה יהודית פרי את מיקי בן-יקי שהסיתה אותה ללסביות, הרסה את נשואיה, לימדה אותה לשנות ולהתחולל, גזלה ממנה את החברות שלה, השמיצה אותה בפומבי, וכן הלאה וכן הלאה.

אחרי כך הגיעה מיקי בן-יקי ארצה וה' אשימה את יהודית פרי בהאשמות הפוכות לגמרי: שורקה אותה לזרועות החטא, הר' סה את נשואיה, לימדה אותה כל מיני דבי רים, השמיצה אותה בפומבי, וכן הלאה וכן הלאה.

עכשיו הן מכינות חומר נוסף לסידרת השמצות חדשה. הן חיות יחדיו בדירתו של ג'ורג'יו שיבא, ליד השדרה החמישית המפוארת בניו-יורק, דירה שנשכרה על ידי מיקי. הן מבלות ניפלא, ומארחות בביתן ישראליות שנקלעו לניו-יורק ואין להן בית וחברה.

דארלינג? ולד שרתון יש דבורים, היא לא יודעת מה יהיה אם הדבורים תע' קוצנה אותה, היא חושבת שהמלון צריך לעשות משהו, "אולי תדבר איתם, דארלינג? החברות הישראליות שלה, השואפות לי

שמעונה והדארלינג

לכת בדרכה, מעריצות אותה. הן באות יום-יום, בהמוניהן, לבריכת שרתון, כדי לשמוע ממנה חדשות אחרונות על עולם העושר והאצולה, על המספלת והסינור שלה, על הגנן שחלה, על מוג'האחיר בא' קאפולקו וכו'.

בלונדון מספלת שזופה. רק שבינתיים היא עצמה צריכה לשמור על הילדה, וזה כמובן מפריע.

היא סובלת מאוד. "באקאפולקו מוג'האחיר דומה, לא. דארלינג? היא שואלת את בע' לה, ובסך-סרופה הים קצת יותר שקט, לא.

אהבת

גרופים

השבוע הגיע ג'וקי ארקין ארצה עם בנו, וסיפר לנו על לירושיו שנערכו לפני שלושה חודשים, הוא ערך את מסיבת הגירושין עם ידיתו ג'ולי בריסטו.

קרה, במיקרה או שלא במיקרה, שבערך באותו זמן בג התגרש ג'וקי מאשתו היפה, התגרשה ג'ולי מבעלה העשיר, בעל בית החרושת לצמיגים, ושניהם ערכו לכבוד זה מסיבה במלון העשיר סנט ריגס.

המסיבה היתה מלאת חזיות. גאולה

ג'וקי והבן הגאון

גיל הגיעה, גילתה שסתם אשה פשוטה לובשת שמלה כמו שלה והסתלקה. לא הועילו הפצרות ובקשות, ואפילו לעובדה שגילי הציעה לה שמלה אחרת.

ג'וקי ארקין התחזה בפני האורחים ש' חמש שנות נשואין מספיקות לו. "קיבלתי בנשואין הללו את תעודת-הבגרות שלי", הוא מכריז.

ג'וקי עזר נשים צעירות, נשען על כת' פיהן והסביר להן: "כל העניינים המשפח' תיים הפריעו לי בקאריירה שלי, ועכשיו אני מתכוון להקדיש את עצמי לקאריירה ולבן". הנשים הקשיבו לו בנימוס רב, והוא החליף אותן מדי פעם כדי לאפשר לעצמו לחזור בחופשיה על אותן הברקות שוב ושוב: "היזד שלי גאון, הוא יודע להבדיל בין באג' בסהובן ומוצארים. קי' בלתי את תעודת-הבגרות שלי בנשואין הללו. עכשיו אני מבוגר."

בארבע בבוקר נסתיימה המסיבה והאנשים איחלו לזוג הגרוש עוד ועוד מסיבות כאלה.

בן לו

היה לה

מה שלא עושה האהבה, עושה הטבע. גליה ארקין התכוונה לעזוב את בע' לה ולהישאר עם הבת. היא התרגלה לחיות בלעדיו עוד בארץ, בחברת ינו-קא. כשהיא חזרה צרפתה, היא הת' אהבה בצרפתי, והאהבה הזאת הביאה אותה ואת בעלה להחלטת-גירושין.

הכל אורגן וסודר, ואז, לפתע, הת' צרר שהיא בארץ. מבעלה. העובדה הזאת החזירה אותה לחיק הבעל, ו' עכשיו היא חיח איתו כאשרו האחר' בה והאוחזת, וכאם לבנו בן שלושת החודשים.